

[Kristen Amby.]

fordi man, i det omfang man nu kan gøre noget sådant, har sikret sig mod, at en remilitarisering som den, man kendte i gamle dage, vil kunne finde sted. Det er bl. a. også derfor, at Frankrig nu har inviteret til en konference i Paris om oprettelsen af en særlig europæisk hær, hvori alle landes styrker går ind og sættes under fælleskommando. Det er også i denne sammenhæng, man skal se Schumanplanen om kul og stål, det vil sige, at de vigtigste råmaterialer som kul og jern ikke skal stå til en enkelt magts disposition og slet ikke til tyskernes disposition, men gå ind i det europæiske fællesskab, så at produktionen kun kan bruges i Vesteuropas fællesinteresse. Hele politikken skal selvfølgelig ses i en større sammenhæng. At indbyde tyskerne til Europarådet, indbyde dem til FAO, til OEEC, til at deltage i det vesteuropæiske fællesskab, men nægte dem, hvis de selv ønsker det, retten til at være med i forsvaret af deres egen jord med styrker i en fælleseuropæisk hær under kommando af en ikke tysk, men amerikansk general, det finder jeg i høj grad burde være imod det ærede medlems egne inderste synspunkter.

Men det sidste, det ærede medlem har at indvende mod både dette forslag og forudsætningen for forslaget, nemlig Atlantpagten, er dette, at nu skulle vi jo føre vor politik gennem FN. Dertil vil jeg svare: ja, det skulle vi. Det var det, der var formålet, ikke bare for de store magter, men også for de små, også for os, efter krigen, men det ved vi blev umuliggjort, så snart det drejede sig om brud på freden et eller andet sted, altså den del af politikken, som vi betegner med ordet sikkerhedspolitikken, for så hindrede vetoet fra blot een af disse stormagter enhver virkelig sikkerhedspolitik. Det ved det ærede medlem lige så godt som jeg. Den tilfældighed, at der kunne vedtages noget i spørgsmålet i Korea, skyldes jo, at Rusland blev borte.

Jeg spørger derfor det ærede medlem: Er han da enig i det, som man nu har fundet på som udvej for FN, nemlig udenom sikkerhedsrådet eller rettere, når sikkerhedsrådet ikke har kunnet blive enig om handling i et sikkerhedsspørgsmål, da at gå direkte til forsamlingen og lade et flertal på $\frac{2}{3}$ af forsamlingen være afgørende for, om De Forenede Nationers lande skal gå ind i en aktion mod en fredsbryder? Det har jeg ikke hørt det ærede medlem sige. Det ærede medlem holder sig til chartret. Det bygger på vetoet, på de store, og vi ved, at den har

umuliggjort og vil umuliggøre handling i det øjeblik, nogen af disse magters egne virkelige eller formodede interesser er i farezonen, for da kan de blot bruge vetoet. Det var, fordi man havde oplevet dette veto mange gange, at man fandt, at man måtte gå den vej, som chartret også anviser, nemlig at lave regionalpagter til selvforsvar. Det er ikke i modstrid med FN, det, man her gør, ingenlunde. Det havde været i høj grad lykkeligere, om man fra alle stormagters side og altså her i særlig grad fra Ruslands side havde afstået fra i tide og utide at bruge sin vetoet og i hvert fald været med til at arbejde på, at FN-styrker kunne stilles på benene. Det ligger ligeledes i chartret, at der skulle have været stillet FN-styrker, som også Danmark skulle have ydet bidrag til, men det kunne ikke blive til noget på grund af vetoet.

Det havde været lykkeligere, om udviklingen havde været en anden, det er jeg enig med det ærede medlem i, men mener det ærede medlem, at fordi chartret er skrevet i 1945, som det er, så har vi kun det at holde os til og skal se helt bort fra den historiske udvikling, som har fundet sted senere? Jeg nævner også, at selve Atlantpagten er indenfor chartret, lige så vel som den østlige blokdannelse og den nord- og sydamerikanske pagt er indenfor chartret. Derom er der ingen tvivl. Derfor forstår jeg egentlig ikke, hvorfor det ærede medlem så ivrigt henviser til FN, når man må have lov til at hævde, at det, vi her etablerer, er indenfor FN. Det er rigtigt, og det kan det ærede medlem sige til hele Danmark og til mig fra talerstolen i denne sal, at det er jo slet ikke det, der var tænkt på med FN, det ved jeg godt, for tanken var netop, at de store magter skulle være enige, og at man i fællesskab skulle opstille en sådan styrke, at den kunne sørge for fredens opretholdelse, men det er ikke sket. Ja, det ærede medlem lader, som om der ikke er sket noget her i verden. Der er sket uhyggelige ting nær ved vore grænser, det ved vi da, meget uhyggelige ting. Der er i Østasien sket ting i denne sommer, der har været lige ved at sætte hele verden i brand. Hvis chartret var blevet brugt efter sin bestemmelse og Rusland havde været repræsenteret i sikkerhedsrådet, kunne man intet have gjort, så måtte man have tiet stille til angreb af en stat, akkurat som man gjorde i Folkeforbundets dage, hvor enhver lille eller stor magt kunne nedlægge veto. (Afbrydelse af *Johs. Christiansen*). Det ærede medlem kan ikke vride sig fra, hvad han selv siger. Han hævder jo selv her i